

Teatr im. Cypriana
Kamila Norwida
w Jeleniej Górze

Agnieszka

OSIECKA

Łotrzyce

Teatr im. Cypriana
Kamila Norwida
w Jeleniej Górze

Dyrektor naczelny:
Tadeusz Wnuk

Kierownik artystyczny:
Piotr-Bogusław Jędrzejczak

DOFINANSOWANE PRZEZ
MIASTO JELENIA GÓRA

Agnieszka Osiecka

„Łotrzyce”

Opracowanie - Maciej Englert

Muzyka - Wiktor Osiecki

Reżyseria - Piotr - Bogusław Jędrzejczak

Scenografia i multimedia - Leszek Paul

Ruch sceniczny - Karol Miękina

Aranżacje - Piotr Michalak

Akompaniament - Robert Wróblewski

Przygotowanie wokalne - Wojciech Krocak

Asystentka reżysera - Katarzyna Trzeszczkowska

Inspicjenta, suflerka - Małgorzata Własik

Wala - Małgorzata Osiej - Gadzina

Hala - Katarzyna Trzeszczkowska

Kozik - Robert Mania

Premiera 30 marca 2019

*Dom twój, to klatka, klatka
duszna mi tu w nim,
kobieta i żona, matka,
to nie jest do mnie rym.*

*Bo we mnie drzemie tyzryjsica,
gdy czegoś chce, to chce!
Nie, to nie anioł, nie dziewica!
Na strzepy konwenanse rwe!*

*Ach co tam żona! Co tam żona!
Przecież ona bijuterii tylko chce!
A ja żalona, żalona, żalona,
a to w miłości liczy się!*

*Bo we mnie drzemie tygrysyca
i w każdej z moich prześ
namietności jest krynica
I słysząc rozkozy jęk!*

*Nie dbam o twoje długi.
Forsa? Wej ją czort!
Szampana niech płyną strugi
aż tam, gdzie dziś mój port!*

„Łotrzyce” pokazane zostały po raz pierwszy 45 lat temu. W pierwszej połowie dekady Gierka, choć powstały jeszcze wcześniej, prapremiera radiowa bowiem (z Kaliną Jędrusik jako Wałą) odbyła się w końcu grudnia roku siedemdziesiątego. Za kilkanaście miesięcy minie zatem pół wieku obecności sztuki w przestrzeni publicznej. Zdumiewające, że ten tekst - tak, wydawałoby się, związany ze swoją epoką - jest wciąż aktualny i atrakcyjny dla teatru oraz widzów. Bez wątplenia dowodzi to tego, co z każdym rokiem jej nieobecności widać wyraźniej: jak gigantyczną postacią była, czy raczej: jest, autorka.

Zalona

W „Łotrzcach”, jak często u Osieckiej, zabawnie, ale też przerażająco. Zwłaszcza, gdy sobie uświadomić, że poza nieistotnymi rekwizytami nie się przez te wszystkie lata w sytuacji zmuszonych do odbywania w celach zarobkowych objazdowych chałtur aktorek i piosenkarek (często bardzo utalentowanych) nie zmieniło.

Najtańsze noclegowiska, haniebnie wynagrodzenie, koszmarny transport. Gorzej jednak, że nie zmieniała się również mentalność „artystycznych opiekunów” tego typu przedsięwzięć. Dla nich nadal wszystkie Wale i Hale to najzwyczajniej niewolnice. W każdym sensie. Także seksualnym. Osiecka nie byłaby jednak sobą, gdyby ograniczyła się do pokazania niewesołej rzeczywistości takich kobiet. Solidaryzuje się z nimi zarówno jako reprezentantka tego samego, bądź co bądź, środowiska (owszem, ta, której się nadzwyczajnie powiodło, ale to przecież niczego nie zmienia), jak i kobieta. Hala i Wala - tytułowe łotrzyce - buntują się i skutki tego buntu zmuszają nas do potraktowania tej feministycznej dywersji naprawdę serio.

*Bo we mnie drzemie tygrysyca
czyś kiedy taką znał?*

*Twa garsoniera to piwnica,
ja wolę tej spelunki szal!*

*Ach nie mów „żona”, co tam żona!
Przecież ona tych zginęzylki tylko chce,
a ja żalona, żalona, żalona,
a to w miłości liczy się!*

A siła ich rebelii tkwi w tym, że mimo głodu i chłodu potrafią marzyć. Sądzymy długo, że naiwnie. Lecz widać, że w marzeniu tkwi siła zdolna skutecznie i jakże spektakularnie odwrócić ustalone, wydawałoby się: raz na zawsze, role. Pół stulecia temu to była jedynie fantasmagoria. Dziś kobieca rewolucja to zjawisko w skali globalnej. Zaczyna się więc przekształcać nasza świadomość, a swój udział w tej mentalnej reformie ma także sztuka; w tym teatr, na co profetyczne dzieło Osieckiej oczywistym dowodem.

Atrakcyjność „Łotrzyce” to rzecz jasna piosenki (do których muzykę skomponował ojciec Agnieszki - Wiktor), ale też materiał na trzy aktorskie kreacje. Dla mnie to także kontynuacja opowieści - po „Gąsce” Nikołaja Kolady, którą zrealizowałem na tej scenie w ubiegłym sezonie - o nas, ludziach teatru. A teatr, jak od stuleci wiadomo, to przecież świat.

Piotr-Bogusław Jędrzejczak

*Bo we mnie drzemie tygrysyca
nie wyjdiesz cało z lasu!
Byłe co mnie nie zachwyca,
ja jadam, ja jadam brwi!*

*Przed wojną
kochalam Japończyka,
o jaki-taki, jaki-taki, jaki-taki,
dzikością
on swoją mnie przenikał
o jaki-taki.*

On miał na imię Jaki Taki,
nosił piżamy barwy tchaki,
polował na różowe ptaki,
miał skośne oczy, skośne łaki,
jaki-taki, o jaki-taaaki!

Aż dnia pewnego na Riwierze
wziął mnie ze sobą do kasyna
i jeszcze dziś rozpacz mnie bierze -
jak on przegrywał,
jak on przegrywał,
jak on przegrywał!

A gdy groziło mu więzienie,
on strasznym głosem krzyknął: „Nie!”
I jakby pękło mu sumienie:
cudzoziemcowi sprzedał mnie.

Agnieszka Osiecka

Agnieszka Osiecka (1936 - 1997) – poetka, autorka niezliczonych tekstów piosenek, pisarka, reżyserka teatralna i telewizyjna, dziennikarka. Studiowała na Wydziale Dziennikarstwa Uniwersytetu Warszawskiego oraz na Wydziale Reżyserii Filmowej Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi.

*ytala matka mnie zdziwiona,
ch, dokad idziesz, córko gła?
ja jej na to zawstydzona:
ch do teatru matka ma,
ch do teatru matka ma.*

*matka nie chce na mnie patrzeć,
nie widzi absolutnie celu:
Co w tym teatrze?
lż lepiej prosto do burdelu.*

*am życie tej raz po raz
wyglada niby rzas,
am lipa i pic,
światło, i nic,
dziwka i szpieł,
ranek jak ściok,
golo, wiadomo, sie lata,
ylko ze jerszeje jest... zaplata.*

*Raz mówi do mnie narzeczony,
ch, czemu nie chce z nim już spać?
Nie podchodź, miły, od tej strony,
Ja dzisiaj mam w teatrze grać!
Ja dzisiaj mam w teatrze grać!
Ja dzisiaj mam w teatrze grać!*

W latach 1954–1972 związana ze Studenckim Teatrem Satyryków, jako członek rady artystycznej, tam też debiutowała, jako autorka tekstów piosenek, których dla tej sceny napisała w sumie sto sześćdziesiąt sześć. W latach pięćdziesiątych publikowała w prasie eseje i reportaże. Od 1963 przez 7 lat prowadziła z Janem Borkowskim Radiowe Studio Piosenki, które pozwoliło na wypromowanie wielu gwiazd polskiej estrady. W latach dziewięćdziesiątych współpracowała z Teatrem Atelier w Sopocie, dla którego napisała swoje ostatnie sztuki i piosenki, uznawane za najdoskonalsze w jej artystycznym dorobku.

Wiktor Osiecki

1905 r. Belgrad – 1977 r. Warszawa. Ojciec Agnieszki. Kompozytor, pianista, kierownik muzyczny teatrów. Od 1916 r. grał w orkiestrach kinowych. Od 1927 r. występował jako pianista w kawiarniach i lokalach rozrywkowych. Studiował grę na fortepianie w konserwatorium w Wiedniu. Podczas II wojny światowej przebywał w Warszawie. Był współdziałowcem kawiarni artystycznej Watra (1941-1943), w 1941 r. został aresztowany za granie melodii polskich. Po powstaniu warszawskim wywieziony na roboty do Sankt Polten w Austrii, w kwietniu 1945 r. wrócił do Warszawy. W latach 1945-1951 pracował znów jako pianista i muzyk w kawiarniach. Występował także (1952-1953) jako aktor i śpiewak. W 1957 r. związał się z Teatrem Buffo, w 1958 r. połączonym z Teatrem Syrena i pracował w nim aż do przejścia na emeryturę. W 1972 r. był w Teatrze Syrena kierownikiem muzycznym. Komponował (czasem pod pseudonimem Ostoja) muzykę do programów składanych, rewii i komedii, opracowywał muzycznie przedstawienia. W 1967 r. był też kierownikiem muzycznym kabaretu „U Lopka”.

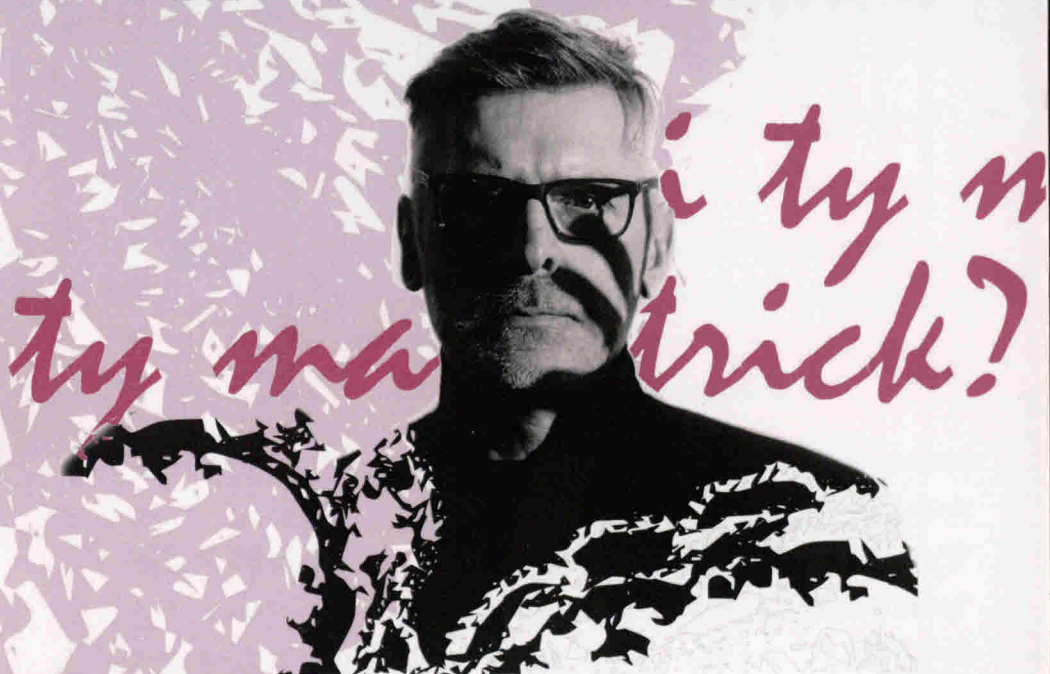

*Ninan, Ninan,
Ninan, Ninan,
o tobie wszyscy chłopcy śnią,
przy tobie zaś nie zaśnie nikt,
ach, powiedz, jaki ty masz trick?*

Piotr - Bogusław Jędrzejczak

Reżyser teatralny, kulturoznawca-teatrolog, psycholog. Niekiedy literat. Częściej wykładowca. Autor trzydziestu paru inscenizacji w teatrach dramatycznych, lalkowych i muzycznych. Twórca kilku autorskich festiwali o różnych profilach artystycznych, z których do dziś istnieje powołany w roku 2009 Festiwal Piosenki Literackiej W Żółtych Płomieniach Liści im. Łucji Prus w Białymstoku. Aktywista Związku Artystów Scen Polskich. Od 2016 kierownik artystyczny Teatru im. Norwida w Jeleniej Górze.

Leszek Paul

(1963) ukończył studia na Wydziale Malarstwa Warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych w roku 1990, uzyskując dyplom w pracowni profesora Zbigniewa Gostomskiego. Przygodę z teatrem rozpoczął jako asystent scenografa w Teatrze Wielkim w Łodzi w 1982, a następnie kontynuował, równolegle studiując, w Teatrze Narodowym w Warszawie. W 1991 wyjechał na prywatne stypendium do Londynu, potem do Amsterdamu i Berlina, w którym ostatecznie zamieszkał na stałe. Swoją działalność jako scenograf i kostiumograf realizował w teatrach dramatycznych i operowych oraz w Teatrze Telewizji. W ostatnich latach skoncentrował się na malarstwie i sztuce video. Jego prace znajdują się w prywatnych i państwowych zbiorach. Od paru lat zajmuje się również tłumaczeniem współczesnej poezji greckiej na język polski.

*Tam, gdzie ja mam więcej
to ty masz mniej!
Specjalistka jesteś,
specjalistka jesteś
w zabawie tej!*

Karol Miękina

Studiował w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej im. Ludwika Solskiego w Krakowie (obecnie Akademia Sztuk Teatralnych), na Wydziale Teatru Tańca w Bytomiu. Były tancerz Polskiego Teatru Tańca – Baletu Poznańskiego oraz Bałtyckiego Teatru Tańca – Opery Bałtyckiej w Gdańsku. Obecnie współpracuje z Teatrem Nowym, Teatrem Bagatela w Krakowie oraz z Teatrem Tańca Caro w Siedlcach. Występował na wielu festiwalach teatralnych i tanecznych w Polsce i za granicą m.in. w Niemczech, Rosji, Brazylii, Norwegii, Serbii, Czechach i na Białorusi. Grał i tańczył w spektaklach tworzonych przez takich artystów jak: Ohad Naharin, Ewa Wycichowska, Jacek Łumiński, Jo Strømgen, Jan Peszek, Caroline Finn, Adolf Weltschek, Joseph Alter, Izadora Weiss, Cezary Tomaszewski, Janusz Skubaczkowski, Eryk Makohon, Maciej Kuźmiński, Antony McDonald, Ole Martin Meland, Kaya Kołodziejczyk, Piotr Sieklucki, Aleksander Kopański, Wojciech Kościelniak, Michał Kotański, Paulina Wycichowska, Anna Rokita, Piotr Skalski oraz Włodzimierz Nurkowski. W karierze choreograficznej wyróżnić można jego dwa autorskie przedstawienia: „public space” oraz „Homo religiosus”, które prezentowane były na wielu festiwalach teatralnych i tanecznych w Polsce.

W 2014 roku został laureatem Programu Stypendialnego Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Młoda Polska”.

Piotr Michalak

Jeleniogórzanin, pianista, aranżer, kompozytor.

W latach 1984 - 1986 współpracował z wrocławskim big bandem IMPARTU pod dyr. Jana Walczyńskiego. Współpracował z artystami ze środowiska jeleniogórskiego i wrocławskiego („Brandy”, „JJBand”, „KUMPLE”, Filharmonia Dolnośląska, Wiesław Prządka...).

Koncertował w Polsce i za granicą.

Robert Wróblewski

Robert Wróblewski, muzyk ur. w Jeleniej Górze, pianista, akordeonista, aranżer. Absolwent AM w Katowicach (akordeon) i AM w Gdańsku (fortepian). Współpracował z Teatrem Muzycznym w Zabrze, Markiem Torzewskim (aranżacje, fortepian), kabaretem „PAKA”, „Grupą Semplice”, Filharmonią Dolnośląską w Jeleniej Górze. Współpracuje jako instrumentalista, aranżer z lokalnym środowiskiem artystycznym. Pracuje jako nauczyciel w PSM I st. im. J. Garści w Jeleniej Górze.

Co pan w niej widzi?

Co pan w niej widzi?

*Na pana miejscu każdy
inny by się wstydził!*

Co ona nosi?

I o co prosi?

*I gdzie ten mójdzek swój
wzięła niczym srodek!*

Wojciech Kroczak

Pianista, wokalista, kompozytor, aktor. W wieku 3 lat rozpoczął naukę gry na fortepianie, następnie ukończył z wyróżnieniem PSM II st. w klasie fortepianu oraz Wydział Wokalno-Aktorski na Akademii Muzycznej we Wrocławiu. Komponuje muzykę do tekstów poetyckich, był korepetytorem solistów w teatrach muzycznych i dramatycznych. Grał w Japonii, Norwegii, Szwajcarii i w Niemczech oraz na statkach wycieczkowych dla niemieckiej i amerykańskiej publiczności. Jest pianistą improwizatorem i z powodzeniem wykonuje zawód Tapera, grając do filmów niemych. Jest laureatem I Festiwalu Taperów filmowych w Karpaczu. Jako śpiewak operowy i wokalista występuje między innymi z programem Arie Barytonowe Mozarta oraz Frank Sinatra Show. Wykonuje muzykę od improwizacji fortepianowych przez jazz do rocka, a także piosenki literackie.

Czy my mamy seksu mniej?

Czy nie znamy duszy twojej?

Czy w ankiecie mamy bak?

Czy nam trochę... szczęścia... brak?

Twojej?

Opracowanie i redakcja programu:

Piotr - Bogusław Jędrzejczak

Na okładce wykorzystano plakat Leszka Paula

Zastępca Dyrektora: Stanisław Jeleński

Kierownik artystyczny: Piotr - Bogusław Jędrzejczak

Kierownik Działu Techniczno - Gospodarczego: Ryszard Pałac

Zastępca kierownika Działu Techniczno - Gospodarczego:

Wiesław Rymarowicz

Brygadier scen: Daniel Datkun

Montażysty: Michał Dudek, Marcin Świątek, Andrzej Zapała, Łukasz Zawada

Rekwizytor: Łukasz Dudek

Realizator światła: Mieczysław Oleksyk, Adrian Samek

Realizator dźwięku: Krystian Kobus, Mirosław Kobus

Garderobiane: Danuta Maj, Jadwiga Kotowska

Pracownia fryzjersko - perukarska: Małgorzata Spanier

Pracownia malarsko - plastyczna: Ewa Chorążyczewska

Dział Marketingu i Organizacji Pracy Artystycznej:

Kierownik Działu: Dorota Fruba

Małgorzata Popek, Bernarda Topolewska

Współpraca: Jowita Bednarek, Agnieszka Chmielewska

Bilety, rezerwacje, informacje:

Tel. 75 64 28 130, 75 64 28 120 (kasa)

e-mail: widownia@teatrnorwida.pl

Bilety online na Tiketto.pl

Kasa teatru czynna w godzinach:

Wtorek - czwartek 12.00 - 15.00

Piątek 9.00 - 19.00

W każdy pierwszy czwartek miesiąca 9.00 - 19.00

Oraz na godzinę przed spektaklem

Licencja na wystawienie utworu została wydana przez Stowarzyszenie Autorów ZAIKS.

ARCHIWUM

TEATRU im. CYPRIANA NORWIDA
w JELENIEI GÓRZE

Nr: 622

DOFINANSOWANE PRZEZ
MIASTO JELENIA GÓRA

SPONSORZY

DR. SCHNEIDER

UNTERNEHMENSGRUPPE

JELENIA PLAST

AMERICAN
ACADEMY

PATRONI MEDIALNI

Dziennikarska Kultura i Sztuka

